

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **H. J.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená JUDr. Ing. J. J., LL.M., Ph.D.,
obecným zmocněncem bytem „X“,

proti
žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem**,
se sídlem Národního odboje 1274/26, 400 92 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 76 ICm 2086/2013 (KSLB 76 INS 22654/2011),

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, kterou soud obdržel dne 10. 2. 2020, prostřednictvím svého obecného zmocněnce domáhala zrušení usnesení žalovaného Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 76 ICm 2086/2013 (KSLB 76 INS 22654/2011), jímž bylo žalobkyni soudem mj. uloženo do 15 dnů ode dne doručení daného usnesení zaplatit soudní poplatky v celkové výši 7 000 Kč.
2. Žalobkyně se tedy dotyčnou žalobou domáhala zrušení výše specifikovaného usnesení žalovaného soudu ze dne 30. 7. 2015 ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Na tomto místě krajský soud poznamenává, že v dané věci vyzval účastníky řízení k poskytnutí sdělení ve smyslu ust. § 9 odst. 3 s. ř. s., jelikož s ohledem na tehdy aktuální judikaturu správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho usnesení ze dne 24. 6. 2011, č. j. Nao 51/2011-30) vycházel z toho, že všichni soudci specializovaného úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podjatí z důvodů „systémové podjatosti“. V mezidobí však Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 2. 4. 2020, č. j. Nao 168/2019-80, v obdobné věci týkající se týchž účastníků judikoval, že soudci specializovaného úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem nejsou podjatí z důvodů „systémové podjatosti“ s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, který je dostupný na www.nssoud.cz a v němž rozšířený senát modifikoval dosavadní judikaturu, z níž vycházel v dané věci prvotně krajský soud. Z tohoto důvodu krajský soud v dalším řízení již nečinil další procesní kroky v přikázání věci jinému soudu, neboť vycházel z toho, nejsou dány podmínky k vyslovení nezbytnosti delegace nutné ve smyslu ust. § 9 odst. 1 s. ř. s.

4. V dalším řízení pak před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí žalovaného soudu v tom směru, zda na dané rozhodnutí je vůbec možno pohlížet jako na „rozhodnutí správního orgánu“, které navíc není z přezkumné činnosti správního soudu vyloučeno. K přezkumné činnosti může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit primárně jen za předpokladu, že je k tomu věcně příslušný (má pravomoc) a nejedná se o nepřipustný návrh (žalobu).
5. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením mimo jiné odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.
6. V daném případě soud neměl pochyb o tom, že žalobkyně se právě a jen domáhá zrušení výše specifikovaného usnesení žalovaného soudu ze dne 30. 7. 2015, a to s ohledem na obsah žaloby (její úvod, odůvodnění a jednoznačný žalobní petit). Jelikož žalobkyně k žalobě prvotně nepřiložila žalobou napadené usnesení soudu ze dne 30. 7. 2015, soud si jej s ohledem na zásadu hospodárnosti, efektivity a racionality soudního řízení krátkou cestou vylustroval ze své evidence. V rámci této lustrace přitom soud zjistil, že se jedná o soudní rozhodnutí vydané insolvenčním soudem v insolvenčním řízení. Tomuto dílčímu závěru ostatně odpovídá poučení obsažené v daném usnesení o možnosti vůči tomuto usnesení podat řádný opravný prostředek – tj. odvolání ve smyslu ust. § 201 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů k Vrchnímu soudu Praze. Z právě uvedeného je zřejmé, že žalobkyně předmětnou žalobou nebrojí vůči rozhodnutí, které by naplňovalo definici rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ust. § 65 s. ř. s., nýbrž vůči soudnímu rozhodnutí (usnesení), jehož soudní přezkum však není svěřen soudům v rámci správního soudnictví, ale odvolacímu insolvenčnímu soudu, kterým je v daném případě Vrchní soud v Praze.
7. Z právě uvedeného je zřejmé, že v předmětné věci není splněna základní podmínka řízení, a to v podobě existence věcné příslušnosti soudu v rámci správního soudnictví, přičemž vzhledem k žalobou napadenému rozhodnutí se jedná o nedostatek neodstranitelný. Proto byl soud nucen podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. usnesení předmětnou žalobu bez dalšího odmítnout. Pro úplnost soud poznamenává, že soud neodmítal žalobu dle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s., jelikož toto ustanovení dopadá na zcela odlišné procesní situace, a proto žalobkyni nebylo udělováno poučení v tomto ustanovení obsažené.
8. Z důvodu odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. května 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu